

Naše pozornost je soustředěna na schopnosti savců, především hlodavců, vypořádat se s orientačními úlohami. V současnosti např. řešíme schopnosti orientace ve zcela monotónním prostředí, kde zvíře se nemůže spolehnout na žádný orientační bod. Hraboši a myši ukazují různé strategie hledání a schopnosti se učit novým hledacím vzorům. U hlodavců extrémně specializovaných na podzemní prostředí – rypošů – studujeme význam jednotlivých smyslových orgánů pro orientaci a komunikaci.

Vedle toho nás u hlodavců zajímá také přímo variabilita těchto výsledků. Studujeme rysy chování, které je možno označit za stabilní vlastnosti individua (osobnost). Např. u hraboše polního v různých testech odhalujeme zvířata rychle a pomalu běžající, důkladně a povrchně vybírající, správně a chybně volící.

Krom již zmíněných tematických oblastí se zabýváme také chováním hlodavců, kteří žijí ve velkých skupinách (rod *Acomys*). Podle dosavadních poznatků je zřejmé, že vztahy v rodinách těchto savců jsou poměrně komplikované a závisejí na různých vnitrosociálních faktorech v jednotlivých skupinách. Například ustálená rodina druhu *A. dimidiatus* je schopna tolerovat delší přítomnost cizího samce, pouze pokud se ve skupině nenacházejí březí samice či samice s malými mláďaty. Současný výzkum rodu *Acomys* je zaměřen především na kooperativní chování, reprodukční strategie a disperzní chování.